

За отечеството.

Преди години Франция водила война съ една отъ европейскитѣ държави. Френскитѣ войници се сражавали храбро съ неприятеля, но тѣ били малко и неприятелътъ ги разбилъ и обърналъ въ бѣгство. Нѣколко стогинѣ войници срѣщнали въ бѣгството си рѣка, която нѣмала ни мостъ, ни бродъ. Какво да се прави? Какъ да се мине рѣката? А неприятелътъ ги настигалъ!

Въ това врѣме се намирало на брѣга на рѣката едно овчарче, което, като видѣло френскитѣ войници, приближило се до офицера имъ и казало :

— Вие искате да мините рѣката, нали? Тръгнете слѣдъ мене. Азъ зная бродъ, който не е дълбокъ. Слѣдъ нѣколко минути ще бждете далечъ отъ опасността.

Френскитѣ войници тръгнали слѣдъ малкия си водачъ. Офицера накаралъ всички войници да минатъ брода, слѣдъ това се обърналъ къмъ овчарчето и казалъ:

— Ти избави нашия животъ, но изложи твоя. Ако неприятелътъ те хване, безъ друго ще те убие. Тръгни съ насъ.

— Не, отговорило дѣтето и посочило съ прѣстъ къмъ една скромна колиба. — Тамъ живѣе старата ми майка, която не искамъ до напушамъ.

Не се миново и единъ часъ, и прѣднитѣ неприятелски войници стигнали до рѣката. Колко много се билъ разлютиль офицерътъ имъ, като видѣлъ френскитѣ войници на другия брѣгъ на рѣката и тѣй далечъ, че крушумъ не ги стигалъ.

Неприятелскиятъ офицеръ забѣлѣзалъ малкото овчарче, повикалъ го при себе си и му казалъ :

— Току що миниха френски войници рѣката; ти си видѣлъ прѣзъ кждѣ минаха водата. Трѣбва да ми кажешъ или ще те застрѣлямъ.

Овчарчето дигнало очи, но нищо не казало.

— Ти си имъ показалъ брода, продължилъ офицерътъ, нали?

— Да, — казало овчарчето.

Офицерътъ извадилъ револвера си, насочилъ го къмъ овчарчето и казалъ:

— Покажи и намъ този бродъ или ще умрешъ!

— Не мога, — отговорило овчарчето. Не мога да стана предателъ на отечеството си.

— Тръгвай или ще те застрѣлямы — извикалъ офицерътъ.

Безъ да прѣстѣпи крачка напрѣдъ, юначното дѣте си снело шапката и извикало високо:

— Да живѣе Франция! — и паднало мрѣтво.

Преводъ отъ френски.